

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXV. évfolyam 7. szám. 2014. április 1.

Ára 0,80 lej

A szépség öröme

A festői környezetben fekvő Genezáret-tó (Tiberias-tó), a Föld második legmélyebben fekvő állóvíze

Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal

(Jn 1,14)

János evangéliuma e versben összekapcsolja a dicsőséget, a kegyelmet és az igazságot. Nyugodtan fogalmazhatunk így is: *Jézusban Isten szépsége ragyog, tündököl*

föl. És az Ő szépsége telve van kegyelemmel, igazsággal.

Mi az, ami szép? Ami érdek nélkül tetszik – szól a legáltalánosabb válasz.

Dr. Békefy Lajos

(Folytatása az 5. oldalon)

A gondviselő Istenre hagyatkozni

Az ukrán–magyar határ mellett, a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Beregdarócon tartotta idei első tanácskozását a Generális Konvent elnöksége. A Kárpát-medencei református egyházak püspökeit és főgondnokait tömörítő testület nyilatkozatban fejezte ki szolidaritását a kárpátaljai magyar közösséggel.

A Generális Konvent elnökségi ülésén kiemelt hangsúlyt kapott az a gondolat, hogy az egyház léte – így a Kárpát-medencei magyar reformátusság együttműködése is – az egymásról való tudásban, egymásért való imádságban, az egymásért való felelősségvállalásban válik hitelessé. A megbeszélésen így fontos szerepet kaptak azok a beszámolók, amelyekben az elnökségi tagok részegyházuk életének aktualitásait osztották meg egymással. A Kárpátaljai Református Egyház mindennapjait is érintő ukrain helyzetről szóló beszámoló nyomán az elnökség nyilatkozatban biztosította „imádságos együttérzéséről” a Kárpátalján élő magyar közösséget, támogatva őket békességre való törekvésükben.

Czanik András

(Folytatása a 3. oldalon)

Facebook: nem családi fényképalbum

Bolyongásaink az internetes közösségi médiában

Még emlékszem egy kollégára, aki kikérte magának, hogy ő mobiltelefont használjon. Ma már több is van neki. Nincs ebben semmi különös: lassan, fokozatosan állunk át az új eszközök használatára. Vannak, akik az elsők között eszköztárukba fogadják, mások sokáig hezitálnak.

A most felnövő tizenéveseket sok esetben Facebook-generációként emlegetjük. Bár, lassan már ez a közösségi oldal is túlhaladott lesz számukra. Néha engem is elképesztenek beszámolóikkal: fél életüket „a gép” előtt töltik. S a gép mindent és mindenkét (!) helyettesít. Apát és anyát. Tesót és nagyit. (Ami egy lázadó, magába zárkózó tini esetében valahol érthető is.) De nemcsak őket, hanem lassan mindent és minden-

kit. A kommunikációt, szórakozást, tanulást, olvasást, beszélgetést, a szabadidős tevékenységeket, a családi programokat, és még ki tudja, mi mindent.

Őket, a digitális bennszülötteket (az a generáció, amely már beleszületett a digitális világba) meg én képeszem el. Telefonommal, amelyet már nem is gyártanak. Cseppet sem okos, mert „csak” telefonálni lehet vele. A médiafogyasztás tudatosságát hangsúlyozó intelmeimmel, miszerint ne hagyjuk átvérni magunkat csak azért, mert valamit több millióan néznek, mert divatos és esetleg még rózsaszín is.

Fábián Tibor

(Folytatása a 6. oldalon)

Abosfalva, az eltűnt kincsek szóróványa

Sokat vívódtam Abosfalva „egyházi riportjának” megírásával. Évtizedeken keresztül egyszer sem álltam meg e Küküllő menti faluban. A harmadik évezred diktálta rohanó idő és száguldo felületesség rabságától nem tudtam megszabadulni, s csak átrohantam e sokszínű településen. Aztán egy szabadabb napon lapozgatni kezdtem a Maros megyei települések ábécésorrendben sorakozó falvait, s szemembe akadt az utolsó A betűvel kezdődő település, amelyről még nem írtam. Úgy éreztem, felelőtlenség lenne csak azért kihagyni, mert semmit sem tudok róla. Csakhogy ahol közel kétszáz magyar él még a huszadik században, ott azért kell legyen élet, van közösség. Mindezek ellenére mégis halogattam

az abosfalvi „kiszállást”, de egy érdekes híradás nagyon kíváncsivá tett, s elindultam Abosfalvára megkeresni Apor Péter emléket.

Becenevű falvak szomszédságában

Gondolom, többféle elmélete és magyarázata lehet a falu sajátos és egyedi elnevezésének. Mellette fekszik Dészfalva és Mikefalva, távolabb Gálfalva és Pócsfalva, s mindezek alapján valószínűsíthető: az Abos egy személynév kell legyen, akinek itt falva volt. Még a látogatás előtt érdeklődéssel keresgéltem a falunév lehetséges magyarázatait.

Ötvös József

(Folytatása a 4. oldalon)

Barangolások bibliai tájakon

Hebron

Nevének jelentése: a szövetség helye. Palesztina legmagasabban épült ősrégi városa, Jeruzsálemtől mintegy 36 km-re fekszik délnyugati irányban. Egyike az ókor legszebb, gyümölcsökben gazdag városának. E város közelében ütötte fel sátrát Ábrahám, s ugyancsak itt temette el Mamré tölgyesénél feleségét. De itt nyugszik Izsák, Jákób, Rebeka és Lea is.

E helyen más fontos események is történtek. Izrael népe megérkezett az ígért földjének határához, hogy elfoglalja Isten által adott örökségét. Mielőtt elfoglalták volna, Mózes kémeket küldött, hogy figyeljék meg: mennyire termékeny a föld, milyen akadályok állnak előttük, s milyen veszélyek adódhatnak a jövőben. Az Úr nekik ígérte a földet, de azért emberileg is mindent jól át kell gondolni. S ez ma is így van. Egyrészt szilárdan hisszük, hogy mindent Isten vezet, rendez az életünkben, Ő ad minden áldást. Másrészt azonban nekünk is oda kell tennünk az eszünket, erőnket, felelősségünket. Hebront Isten nekik adta, de ott óriások laktak, akikkel meg kellett küzdeni. Ezek az „óriások” ott vannak a mi életünkben is, s a harcot mi sem spórolhatjuk meg. Ám, ha Isten ígéreteire ha-

gyatkozva küzdünk, akkor a harc kimenetele nem kétséges.

Hebronnál Káleb, az egyik kém, farkasszemmet kellett nézzen Anák fiaival. De az óriások Kálebet nem ijesztették meg, és Istenbe vetett bizalma nem rendült meg. Isten nevében és ígéréteiben bízva szembe tudott szállni velük és győzni tudott felettük. Isten nekünk sem ígért harc nélküli életet, de győzelmet igen. Ez a város arra bátorít minket: merjünk Isten ígéreteire építeni. Mert, aki azokban kitart, nem szégyenül meg.

Káleb megkapta Hebront, s az óriások városa az ő öröksége lehetett. Így van ez a mi életünkben is. Hit által épp azt nyerhetjük meg, amit nem is remélünk, s az lesz örökség, ami emberileg elérhetetlennek tűnt. Többet kapunk, mint amit gondoltunk volna.

Az, ami Dáviddal történt, mindnyájunk életében felismerhető. Ugyanis amikor tanácsalanságban vagyunk, kérjük az Úr vezetését. Így tette ezt Dávid, így kell ezt tenni nekünk is.

Saul és Jonathán halottak, így Dávid előtt nyitott a királyság felé vezető út. De ő nem akar a saját feje után elindulni, hanem az Úrtól kérdezi, merre menjen. Isten ekkor Hebront jelöli meg, ami akkor papi város volt, híres ősök sírhelyeinek városa. Olyan hely, amely emlékeztetett Isten múltbeli cselekedeteire és ígéreteire. Ezért Dávid ott lesz király. Az a múlt, amiben Isten az előző nemzedékeket, de minket is ve-

Az ókorban is használt vizes medence Hebron központjában (a felvétel 1937-ben készült)

zetett, biztasson, hogy Ő ezután is vezetni fogja életünket.

Dávid hét éven át uralkodott Hebronban. Ez idő alatt sok harcot kellett vívnia Saul háza ellen. De minden egyes győzelemmel királysága erősödött. Mi se féljünk a harcoktól, mert azok erősítenek a hitben. A király ebben az időben családját is gyarapította, fiai születtek. De nem mindegyik fiúban volt öröme, három közülük

sok szomorúságot okozott, a legtöbbet nyilván Absolon. A gyermekek nekünk is hozhatnak örömet. De bánatot, keserűséget is. Ahogy a régiek mondták: akinek gyermeke van, annak lesz öröme és bánata is. Imádkozzunk sokat gyermekeinkért, hogy örömet okozhassanak, de ne csak nekünk, földi szülőknek, hanem a mennyei Atyának is.

Hebronba vitték Isbóset levágott fejét, aki Saul utolsó gyermeke volt. Akik megölték, úgy gondolták, nagy örömet okoznak Dávidnak. Úgy állították be a kegyetlen cselekedetet, mint az Úr által adott lehetőséget.

Nagyon kell vigyázni erre. Sok mindent tettek a keresztyének az egyház, úgymond az „Isten nevében”, amihez az Úrnak semmi köze nem volt. Vigyázzunk, mert a „cél szentesíti az eszközt” közmondás nem a Bibliából való. A Biblia azt tanítja, hogy a célnak és az eszköznek is szentnek kell lennie.

Dávid Absolonban keserűen csalódott. Bizalma először akkor ingott meg benne, amikor az megölte testvérét, Amnont. E gyilkosság után Absolon elmenekült apja elől. De Dávid vágyott a fiával való találkozásra. Ezért megbocsátott neki, és újra bizalmába fogadta. De Absolon közben ügyesen készítgette terveit, hogy apját ledöntse a trónról. Ő akart király lenni. Először megnyerte magának a népet, majd Hebronba érkezett. Célja az volt, hogy ott szervezze meg a lázadást. Az apja, mit sem sejtve, nyugodt szívvel elengedte.

Absolon apja elleni lázadásában jól szemlélhetjük a mi ömberi természetünket, ami szintén lázadzik Isten uralma ellen. Milyen utálatosak tudunk néha lenni! Az Úr olyan jószágos és kegyelmes hozzánk, mi pedig lázadunk ellene. Végül Absolonnak életébe került a lázadás. Milyen jó, hogy a Dávid fia, Jézus Krisztus engedelmes volt végig Atyjának. Meghalt azért, hogy mi ne legyünk lázadók, Isten ellen harcolók, hanem inkább mi is engedelmeskedjünk Istennek. Mert így leszünk igazán boldogok. Az Isten elleni lázadás végső soron tönkretesz, az engedelmisség pedig áldást hoz.

Olvasandó igék: 1Móz 23,2, 35,27; 4Móz 13,22; Józ 14,14; 2Sám 2,1, 3,2, 4,8, 5,3, 15,9; 2Kor 1,20.

Lőrincz István

Pátriárkák sírja Hebronban. A város ma Ciszjordánia legnagyobb palesztin települése, Jeruzsálemtől kb. 30 km-re délre. Központjában mintegy 600 zsidó telepés él egy enklávéban a judaizmus és az iszlám által szent helynek tekintett pátriárkák sírja közelében, az izraeli hadsereg védelme alatt.

A gondviselő Istenre hagyatkozni

(Folytatás az 1. oldalról)

Szükség esetén a külföldi testvéregyházak és a nemzetközi egyházi szervezetek segítségére is számíthatnak. A jelenlegi bizonytalan helyzetben az elnökség ugyanakkor a „közösség türelmét és a gondviselő Istenre hagyatkozó kívárását” kéri.

A megbeszélésen egyeztetés folyt az év kiemelkedő eseményeiről: két központi rendezvényről és több kapcsolódó programmal rendezik meg idén – a „Legyenek láthatóvá tetteid!” jelmondat jegyében – a Magyar Reformátusok Hetedik Világtalálkozóját.

A Kárpát-medencei református egység kimondását közel tizenöt éven át ünnepelték 2009-ben Debrecenben az alkotmányozó zsinathoz kapcsolódva megtartott hálaadó ünnepen. A Kárpát-medencei református egyházak az esemény öt éves évfordulóján, május 24-én ismét Debrecenben, a Nagytemplom és a református kollégium környékét benépesítve szervezik meg a Református Egység Fesztivált, sok színes programmal bemutatva egyúttal az egyház sokrétű, az egész emberi életutat végigkísérő szolgálatát. A világtalálkozó másik központi rendezvényeként július 10-én Sepsiszentgyörgyön Kálvin emléktiszteletre és szoboravatásra kerül sor, ehhez kapcsolódik majd ugyanott július 10–11-én

a Kárpát-medencei református egyházak közös képviselői testülete, a Generális Konvent közgyűlése is.

A kiemelkedő események sorában szó volt az új fordítású Biblia áprilisban megjelenő revideált kiadásáról, az egyház hitvallási iratait tartalmazó megújuló kiadványról – amelyben a Heidelbergi Káté tavaly elfogadott új fordítása mellett a Második Helvét Hitvallás is átdolgozott szöveggel –, valamint Kálvin fő

műve, az Institutio új fordítású kiadásának előkészületeiről, amely a reformátor halálának idén esedékes 450. évfordulójához kapcsolódva kerül kiadásra.

A diaszpórával és a külügyi együttműködéssel kapcsolatban a megbeszélésen szó esett a luxemburgi és németországi magyar református közösségek példaértékű működéséről, valamint döntés született arról, hogy az elnökség ismét Ódor Balázst, az MRE külügyi irodavezetőjét jelöli a Református Egyházak Világközössége európai területi bizottságának alelnöki tisztére.

Az elnökség végül foglalkozott a Kárpát-medencei Református Lelkészsegélyezési Alap működésével is, amely a kárpátaljai nyugdíjas lelkészek és lelkészözvegyek nehéz helyzetét megismerve – a magyarországi lelkészek körében sem ismeretlen német „Partnerhilfe” mintájára – jött létre 2008-ban. A segélyezési alaphoz minden Kárpát-medencei református egyháztestben szolgáló lelkész csatlakozhat a maga egyházán keresztül. A tanácskozáson szóba került, hogy miközben a hasonló nyugat-európai egyházi támogatások mértéke csökken, a romló gazdasági és a bizonytalan politikai helyzetben Kárpátalján az eddigi támogatottak mellett egyre többen szorulnak segítségre, ezért a szolidaritásvállalásnak erre a formájára napjainkban különösen is szükség van. Az elnökség – ezt szem előtt tartva – úgy döntött, hogy a gyűjtést kiterjeszti a lelkészcsaládok támogatására, és ezzel összefüggésben buzdít a fokozottabb hozzájárulásra.

Feszült helyzet Kárpátalján

A kárpátaljai viszonyokról **Zán Fábian Sándor** püspök elmondta: a megyében néhány ukrán nemzetiségű tisztségviselőn kívül mást eddig nem ért fizikai atrocitás az ukrán nacionalisták részéről. A bizonytalan helyzet és a nacionalista fenyegetés miatt Beregszászon és a falvakban is önkéntes őrző-védő szolgálatot szervez a helyi magyarság, amelyhez a közösség a református egyház segítségét is kérte. A

Zán Fábian Sándor: nehéz helyzetben vagyunk

kárpátaljai főgondnok, **Nagy Béla** hozzászólta: a református intézmények számára poroltókat vettek, bezárták a kapukat és az őrségüket is megkettőzték az utóbbi időben.

Bár fizikai atrocitás eddig nem érte a kárpátaljai magyarságot az ukrán nacionalisták részéről, **Tarackózi Ferenc** beregszászi lelképásztor megerősítette azokat a híreket, amelyek szerint a beregszászi közgyűlés ülését nemrégiben botokkal és baseballütőkkel felszerelkezett ukrán nacionalisták zavarták meg. Mint elmondta, a város vezetői az eszközök eltávolítására kérték a rendbontókat, akik ennek eleget tettek. A gyülekezetvezető elmondta: az egyik hőbörgő a beregszászi képviselőtestület egyik – a helyi református gyülekezetben korábban presbiteri tisztséget betöltő – magyar tagjának a fülébe ordítva énekelte az ukrán nemzeti indulót. A lelképásztor leszögezte: a beregszászi közgyűlés mindegyik ülésén elhangzik az ukrán és a magyar himnusz is.

Imaházat avattak Székelydobóban

A Bikafalvi Egyházközség székelydobói imaházat avatták fel március 2-án. A létesítmény felújításához Hargita Megye Tanácsa 2013-as egyháztámogatási programja révén járult hozzá.

A hálaadó istentiszteleten jelen volt Kántor Csaba esperes, Albert Sándor beszolgáló lelkész, Tökés Zsolt egyházmegyei főgondnok, Tóásó László megyei tanácsos, valamint a székelydobói református egyház tagjai.

Az ünnepségen

Kántor Csaba esperes hirdetett ígét, amelynek üzenete ez volt: Isten ma is megszólít minket, beszél hozzánk, útmutatást és tanítást ad. Ott, ahol az emberek megtisztítják templomaikat, életüket, lelküket, és Istent befogadják szívükbe, ma is megtörténik a csoda, erre jó példa Székelydobó – mondta.

Albert Sándor bikafalvi lelképásztor beszámolt az imaház felújítási munkálatai-

ról, és köszönetet mondott a támogatóknak. 2012-ben fogalmazódott meg a gyülekezet asszonyai részéről az igény, hogy az egykori parókia épületének megmaradt termét – mely imaházként működött – fel kellene javítani. Ennek a megvalósítását támogatta Hargita Megye Tanácsa 20 ezer lejjel, az Erdélyi Református Egyházkerület 5000 lejjel, a Székelyudvarhelyi Egyházmegye 3500 lejjel.

Szilágyi Csaba bikafalvi lakos segítette az aktacsomó összeállításában és a villanyhálózat kivitelezésében, **Somorai Albert** székelydobói vállalkozó végezte a munkálatokat, a helyi egyháztagok adományával és áldozatos munkájával sikerült kivitelezni a munkát. Még vannak hiányosságok az imaház épületénél, a székelydobói református gyülekezet továbbra is számít a megyei tanács támogatására. Az együttléttel alkalmával **Tökés Zsolt** főgondnok és **Tóásó László** megyei tanácsos is méltatta a példaértékű összefogással megvalósított eredményes munkát – olvasható a Hargita Megye Tanácsa sajtószolgálatának közleményében.

Abosfalva, az eltűnt kincsek szórványa

(Folytatás az 1. oldalról)

A Révai lexikonban találtam is egy Abos nevű települést, amely ma Szlovákiához tartozik. Ebben a Kassától nem messze fekvő Abos nevű szlovák faluban az Aba nemzetség építtetett a tatárjárás után várat, így kapta nevét az Aba nemzetségről. Azt a felvidéki települést először 1289-ben említik Obus néven, s ezt az erdélyi, Küküllő menti falut pedig 1357-ben Obusfalva néven. A többi már a nyelvészek és történészek dolga.

Talán még annyit tennék hozzá: a felvidéki Abosnak 1900-ban 429 lakosa volt, a Küküllő menti Abosfalvának 432; a felvidéki Abosban 2001-ben 370-en laktak, míg Abosfalván 366-on. Nagyon mesze egymástól, és mégis majdnem ugyanúgy. Vajon tudtak-e egymásról? És ma tudnak-e egymásról?

Egyébként az Abos egy régi magyar személynév, az Aba becézett alakja, amint a Mike a Miklós névnek és a Dés a Dezső névnek becézett formája. Ladó János *Magyar utónévkönyve* (Budapest, 1972) szerint az Abos önmagában is elfogadható magyar férfi személynéve.

Apor Péter nyomában

Ismeretterjesztő rövid leírásban érdekes megjegyzés olvasható Abosfalváról. E szerint az Árpád-korban Beznik volt a neve, és akkor udvari kutyapécérek lakhelye volt. Kételkedve gondolkodtam el: az Árpád-korban hol lehetett a Kis-Küküllő mentén olyan fontos udvar, amely itt kutyapécéket tartott volna fenn? Emellett első említése jó fél évszázaddal az Árpád-kor utáni.

Hézagos történetében számtalan ismert és kevésbé ismert birtokos család neve jelenik meg. A kolozsmonostori apátság hiteleshelyi iratai között már 1456-ban feltűnik egy abosfalvi birtokrész, amelynek elidegenítését tiltják meg. A kolozsmonostori konvent 15–16. századi irataiban többször is előfordul az abosfalvi Rákossy család.

Benkő József *Transilvania specialisában* birtokosként említi Abosfalván nagyságos Kornis István urat. Kornis gróf neve előfordul a

Léstyán Ferenc által leírt rövid ismertetőben is, aki röviden megemlíti az abosfalvi római katolikus templom történeténél, hogy „1718-ban gr. Kornis István az unitáriusoktól visszaveszi a templomot, s azóta a katolikus egyház plébániatemploma”. Ugyancsak Benkő József 1766-ból származó egyházi összeírásából tudjuk, hogy a Küküllővári Református Esperességhez 36 egyházközség tartozott, és ezek között szerepel Désfalva és Abosfalva – együtt – 149 bejegyzett reformátussal.

A történelem és az itt átvonuló hadak szép lassan elsodorták e régi neveket, később újak jelentek meg: Gyulaffyak, Aporok, s mára már sokkal színesebbé és jellegzetesnek tarkábbá változott ez a falu, ahol magyarok, románok és cigányok laknak együtt, és négy templom – református, római katolikus, görög katolikus és ortodox – jelzi e változatos világ sodró útját.

Erdély múltja felől érdeklődő ember számára izgalmas kérdés, milyen kapcsolata lehet Abosfalvának a *Metamorphosis Transilvaniae* szerzőjével, báró Apor Péterrel, akinek meglévő kastélyát az ismeretterjesztő írások említik. Számos nagy, jelentős magyar személyiséget adó Apor család ősi és ma is meglévő fészke a háromszéki Altorja, így is ismeri a történelem: Altorjai Apor Péter báró. Ez a nagy műveltségű bölcsészdoktor és jogtudós Altorján született, és ott is halt meg, de 1699–1708 között Küküllő vármegye főispánja volt, és ez a kuruc kori kilenc év oldja meg a kastély rejtélyét. Egyébként az első években nem támogatta II. Rákóczi Ferenc szabadságharcát, csak 1706-ban állt a kurucok oldalára. Életműve hiteles és olvasmányos leírása a 18. századi erdélyi életnek, lakodalmi szokásoktól a ruhaviseletig, a hivatalos tisztségektől a temetésekig. Ízelítőként hadd álljon itt legalább egy mondat Apor Péter erdélyi életképeiből: „Mikor valamely úr, házán kívül, kivált valami városban megholt, azt rendszerént harmad-negyed napján koporsóban tették, akkor éneknél s prédikációnál egyéb nem volt, ritkán búcsúztatás, az katolikusoknál háznál, mise de requiem, az más vallásoknál ritkán volt magyar oratio is.”

Az 1700-as években Abosfalvát az altorjai Apor család birtokolta, s akkor épült a ma még álló, de egyre jobban romló kastély. 1870-ben egy impozáns fedett tornácot építettek a földszintes kastély elé, amely így épp a református templom-

Az Apor-kastély a régmúlt időkre emlékeztet

ra néz. Az államosítás után történt használat és átalakítás miatt mára már sokat veszített eredeti szépségéből, az előtte lévő díszparkot is csak leírások és a már nagyon idős abosfalviak őrzik emlékükből.

Játszom a gondolattal: ha az egykori hatezer kötetes Apor-könyvtár, Apor Károly műkincs-gyűjteménye és a szubtrópusi fákkal díszelt üvegpalota, jégverem és halastó, a kastély birtokai és a park fái meglennének ma is, nem rohanának át megállás nélkül ezen a Küküllő menti falun, akár egy teljes napot is gyönyörködhetnénk itt a régi Erdély szépségében.

Szerényen a szomszédok szorításában

Az abosfalvi református templom már elhelyezkedésében szépen vállalja két évszázados történelmét. Puritán egyszerűségével és belső rendjével a mára 30-ra apadt magyar reformátusság találkozási háza, lelki erőforrása. Szerényen húzódik meg a falu közepén, szemben az Apor-kastéllyal, egyáltalán nem hivatkozón, sőt alázattal hátrahúzódva a főút mellett, s a torony magasságával versenyző fenyőfák meg diófa nyáron el is takarja a falun átutazók előtt. Szószékének hátán álló fatábla jelzi az építés valószínűsített évét – 1811. Pár évvel ezelőtt kétszáz éves fennállását meg is ünnepelték. Építése idején még a közeli Vámosgálfalva Anyaegyházközség filiája volt Pócsfalvával együtt. 1955 óta Désfalváról jár át a lelkipásztor ünnepnapokon és minden második vasárnapon itt istentiszteletet tartani.

Az alig háromszáz lelket számláló falu négy temploma közül a római katolikus a legrégebbi, így többszázados históriája is a leggazdagabb. Történetéből ismerjük, hogy a reformáció után az unitáriusok használták, és 1718-ban gróf Kornis István abosfalvi birtokos veszi vissza a templomot a katolikusok részére. A templommal együtt a lakosok egy része is a katolikus egyház tagja lesz, és az unitárius egyház lassan elenyészik.

A faluban álló görög katolikus fatemplom és az ortodox templom jelzi a románság jelenlétét. A mára megtanult együttélés szimbolikus képét jelzi a magyar református templom melletti háztáj kapun belüli ortodox keresztje. S ahogy megférnek ők tíz méterre egymástól – magyar református zsoldár és népi himzseses kendővel díszített román kereszt –, úgy élnek együtt ma Abosfalván az emberek, és remélik a szebb holnapot.

Az abosfalvi templom: egyre kevesebben keresik fel Isten hajlékát

A szépség öröme

(Folytatás az 1. oldalról)

A görögök, megfürödvé az Égei-tenger ragyogó, kéklő fényében, s élvezve a fehér sziklák fényvisszaverő tündöklésében, így fogalmaztak: a létezés mindig jó, igaz és szép. Ha a hit szemével nézem a természetet, akkor minden olyan szép, még az ökológiai, ember okozta pusztítás közepette is. A szép ellentéte akkor és ma is a rút. Plótinosz így fogalmazott: rút az, ami töredékes, rész szerinti. A szépség ezzel szemben az, ami a teljesség, az egész, az ép, mint Isten maga.

A német költő, Friedrich Hölderlin a kegyelem szót így adja vissza: „A létezés öröme”. A kegyelem, a charis szó összefügg a charmal is, a kellemességgel, valamint a carmen (énekelni) latin igével. A hit tehát nemcsak az a képességünk, amivel felfedezzük, meglátjuk a szépet, hanem valami sajátos éneklés arról, ami boldoggá tesz. Mert meglátatja, megéneklí Isten szépségét és szeretetét. „Nem csak zengő ércként és pengő cimbalomként.” A hit: az isteni szépség szemlélése a rút és a gyűlölettel világot közepette.

Dosztojevszkij Krisztusa

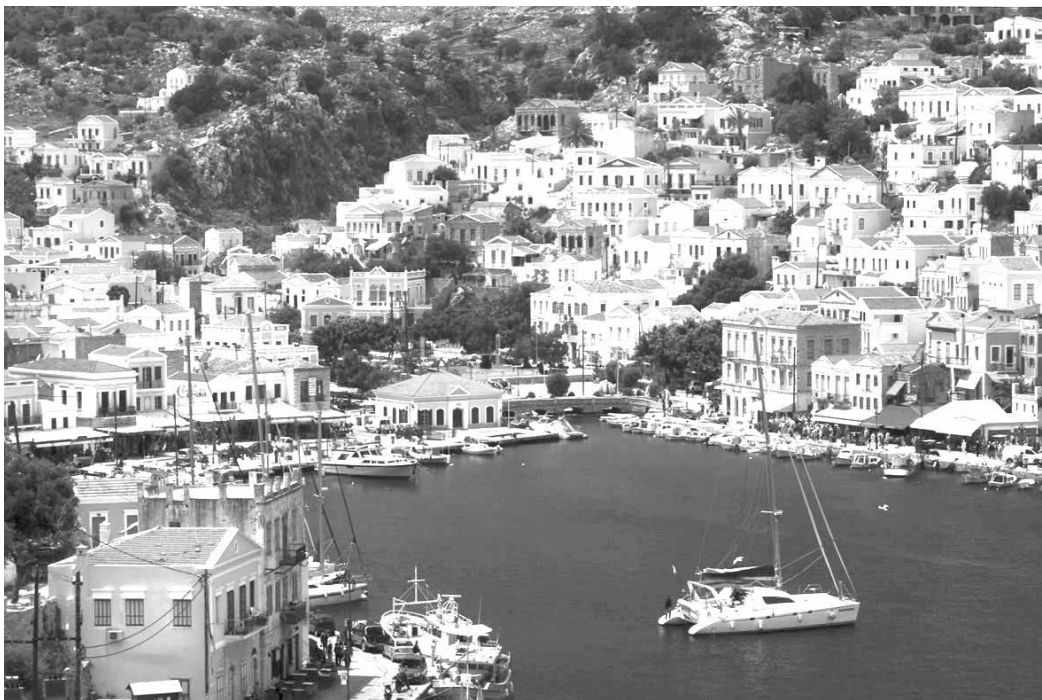
János azt a Jézust hozza szemünk, szívünk elé az Igében, a Szentlélek megjelenítő inspirációjában, akiben felfénylik, teljességében tündöklék fel Isten szépsége. Dosztojevszkij – akit mindenki olvastatni kellene a mechanikus internetvilágban – Jézus szépségét a gyógyulás és a megváltás eszközeként tekintette. Heinrich Böll ezért a *Félkegyelmű* c. regényt nevezte a világirodalom egyetlen igazi Krisztus-regényének. „A szépség menti meg a világot.” A szépség Dosztojevszkij számára a hasznosság ellentéte. Ha mindent a haszonelvűségnek vetünk alá, akkor elvész az emberi lényeg, az emberi méltóság. Eldobható dobozok leszünk a végzet kezében. Szépséglátás, szépségbefogadás, szépségélmény nélkül elvész az ember az apátiában. Jézus megváltó tetteinek egyike, hogy a szépséget beleülteti az emberi lélekbe. Az emberekbe ültetett szépség képes arra, hogy testvérekké formáljon minket. A zseniális orosz katortagjáró, bibliaolvasó szerint csak egyetlen pozitív és szép alakja van a történelemnek, Jézus Krisztus. És ez a végtelenül szép Krisztus maga az örök csoda.

Fjodor Mihajlovics Dosztojevszkij

A tökéletes szeretet

János Isten szépségét úgy írja le, mint ami testté lett Jézusban, Isten Bárányában, aki elveszi a világ bűneit. Ennek a Báránynak a kiszolgáltatottsága, védtelensége a kereszten áll előttünk mindennél nyilvánvalóbban. Ez kettős totális kiszolgáltatottság: embereknek, de Istennek is! És végül és örökre, totálisan csak Istennek! Ez

A csodálatos görög szigetvilágot több író, költő is megörökítette művében

húsvét gyönyörű és igaz misztériuma. Ebben a kiszolgáltatottságban valósul meg Urunk megdicsőülése is. A születés éjszakáján is körülveszi Őt Isten dicsősége, meg a kereszten is körülöleli. „Ez az ember valóban igaz volt!” – fedezi fel a római százados és dicsőítette az Istent. Dicsőség a magasságban és a mélységben Istennek Jézus Krisztus odaadása által is! A teljes odaadás szépsége a kereszten tündököl fel, és egyetemessé tágu: egyenlővé, sőt azonossá lesz a szeretettel, hiszen Jézus kitárt karjával magához vonzza, haldokló szívére öleli az őt kivető világot. Milyen kozmikus tágassága és tudatalatti mélysége ez a szeretetnek!

A természet szépsége, Isten teremtett világa

János arról is bizonyoságot tesz, hogy Jézusban Isten kegyelme és igazságossága teljességgel megjelenik. A hit látja ezt a szépséget Jézusban, de látja a teremtett világban is Isten ujji lenyomatát. Jánosnál a vízben, a szőlőben, a kenyérben, az ajtóban, mely életre nyílik, a keresztnben, ami üdvösségünk jelvénye és realszimbóluma. És a zöld fűben, melyre ötezren telepedtek le, a pirosló égaljában, ami vihárt jelez, és a fehérló kalászkban, melyek jelzik az aratás idejét, valamint a liliomok szépségében, az égi madarak gondtalanságában. És a lecsendesített Genezáretit-tó kéklő tükrében, amit a ragyogó azúron át is keresett Urunk lelke Juhász Gyula halhatatlan sorai szerint. S a gabonamagban, a gyöngyben, a kősziklában, a fügefában, a borban, az olajfában, és még annyi mindenben, amivel Urunk jóságos tekintete találkozott szülőföldjén. Jézus minket is be akar vezetni, vissza akar vezetni a hit szépséglátásának ebbe a spirituális iskolájába, a hit látáskultúrájába. Sőt, azt mondja Urunk Nátánánelnek: „Ennél nagyobb dolgokat fogsz látni... Meglátjátok a megnyílt eget és az Isten

angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az Emberfiára.” (Jn 1,51)

A zene spirituális hatalma

Isten és Jézus Krisztus szépségének az egyik legszebb kifejezőmódja az egyház és a protestantizmus történetében is a zene. Az énekelt és az instrumentálisan játszott zene. Már Ambrosius szép énekkel pásztorolta, dalolta oda az embereket Krisztushoz. Mozart szerint a gonosz emberi szavakat, indulatokat és érzéseket a zene változtatja át. A szenvedés zenei glorifikálása, átváltoztatása leginkább Bach orgonaműveiben valósul meg. Igazi transzszubsztanciáció ez hangokkal, ritmussal, pianóval és crescendóval, lélektisztító akkordok, harmóniák mennyei áradásával. Augustinus megértette és megfogalmazta a zene spirituális hatalmát, erejét. Szerinte az éneklés vezet minket lelkünk legbelsőbb rejtekeibe. És ott rálelünk az öröme, békességre és szabadságra, azaz Isten jelenvalóságára. Nem véletlen, hogy a görög egyházatyák Jézust az új Orfeusznek nevezték el. Orfeusz isteni dalnok volt a görög mitológiában, aki énekével elbűvölte az emberek lelkét-szívét. Jézus isteni dalt énekel, hangja tiszta, egyértelmű Szent Istentől. Nemcsak látható ikonja Ő a láthatatlan Atyának, hanem kedves hangja is, ahogyan a zoltáros megénekelte liliomos dalában. Az Ő hangja, Igéje tisztává tesz minket (Jn 15,3), sőt általa örömmünk beteljesedik (Jn 15,11).

Isten rejtőzködik, de ki is tárulkozik a hit szeme előtt a szépségben. A természeti, a szellemi, a lelki szépségekben. Legyen velünk szép magyar szavainkban is, zoltárainkban, melyek századok óta emelik szívünket Isten felé, olyan halkán, amennyire csak lehet, s olyan félreérthetetlenül, ahogyan azt csak kifejezhetjük édes anyanyelvünkkel.

„Halk szellőben – Nem a dübörgő viharokban, / A halk szellőben az Isten ott van. / Az arcodon is alig érzed, / Felüdülnék a messi rétek. / Szavai gyökerekig szállnak, / És harmatot hoz a világnak. / Permetező, szelíd esőket. / Hirdesd: a gyöngesség erősebb!” (Kozma László)

Facebook: nem családi fényképalbum

(Folytatás az 1. oldalról)

Az idősebb korosztály, a digitális világ előtt született generációja is lelkesen próbál felzárkózni. Hiszen attól tart, hogy ha lemarad – kimarad. Talán joggal. Vagy ahogy Mózes mondja az *Úristen@menny.hu* című filmalkotásban: „Asszimilálódni kell, érted? Asszimilálódni kell!”

A közéleti személyiségek helyzetét feszíti és nehezíti, hogy a világ gyakorlatilag megnyilvánulási felületként, szabadon használható és idézhető közleményként kezel, követ bármit, ami megjelenik Facebook-oldalaikon. Azt is, amit egyszerűen csak továbbítanak, vagy amihez csupán tetszésüket nyilvánítják. A celebvilágban persze – ésszel vagy fejvesztve – rá is játszanak mindegyikre.

A politikusok és pártok zöme szintén tudatosan használja, építi magát az internetes közösségi média által, hiszen egy növekvő réteget tudnak elérni, saját befogadó, továbbító hálózatot létrehozva. Persze azért akadnak, akiknél időnként elgurul a gyógyszer, vagy egyszerűen csak félreteszik a politikusi visszafogottságot egy-egy nehéz nap végén, és otthon, melegítőben és papucsban, langyos sörrel a kezükben már a magánember szólal meg. Egészen más hangon és stílusban, mint a parlamentben szokás.

A közéleti szereplők, legyenek politikusok, celebek, újságírók vagy akár az egyházak képviselői, annak tudatában használják a közösségi oldalakat, megosztásaikat, közléseiket, megjegyzéseiket vagy éppen tetszésnyilvánításaikat során, hogy itt is (!) egy nagy nyilvánosságú kommuni-

kációs térben tartózkodnak, magyarul: minden Facebookon leírt szavuk olyan, mintha tévéközvetítené, vagy valamely újságban jelenne meg.

Értem persze azokat is, akik még nem médiumot látnak, vagy nem azt akarnak látni ezekben a közösségi oldalakban, hanem valami ügyes kis internetes kütyüt, egy virtuális szobát, amelynek nyitott ablakain keresztül követni lehet a barátok és ismerősök, vagy akár ismeretlenek mindennapos bejegyzéseit, véleményét és élethelyzeteit. Ahová – mint egy fényképalbumban – elhelyezhetjük kedvenc képeinket, megoszthatjuk a minket érdeklő internetes felületeket, családi eseményeinket, s ahol a nyílt színi vagy zárt társalgásban megszólalhat az otthonra tartogatott szubjektív énünk és sarkított véleményünk.

Csak hogy a Facebook és a többi ismert közösségi oldal időközben kinőtte magát, állam lett az államban, önálló sajtóorgánium a világhálón: internetes közösségi médium. Nem kimondottan újság, és valamilyen szinten mégis az: az adatátvitel eszköze. Személyes újságunk a virtuális térben, melynek mi magunk vagyunk a cikkírói, szerkesztői és terjesztői. Olvasóink között pedig akad, aki „veszi a lapot” (tetszésnyilvánítás), hozzászól, véleményez, vagy éppen az oldalainkon talált adatokat használja, továbbítja, feldolgozza. Nem mindig örömeinkre. Ez utóbbira, a Facebook-oldalakra hivatkozó – negatív töltetű – újságcikkek naponta szent-

akad példa. Politikusról, újságíróról vagy éppen lelkipásztorról...

El kell fogadjuk hát: bármennyire is személyesek, a közösségi oldalak ma már nem azok. Már nem csupán internetes családi album és kapcsolattartó eszköz, hanem nyilvános adatbázis. Nem csoda hát, hogy a bulvármédia előszeretettel gyűjtögeti innen információit – soros áldozatairól. Megteheti, hiszen a virtuális tér nyitott. Ahogy mondani szokás, olyan mint a parókia fala: üvegből van.

Tetszik vagy sem, arra mérget vehetünk, mindig lesz egy-egy szenzációra éhes sajtóhiéna, aki különféle indítékből szemezget oldalunkon. Akár egy át-

szólás, egy le nem ellenőrzött továbbítás (megosztás), tetszésnyilvánítás (lájkolás) miatt. Ma már az erdélyi médiában is szinte naponta találunk ilyen alibi híreket, amelyek egy-egy közéleti szereplő Facebook-megosztása a forrása. A közéleti szereplők számára egyetlen lehetőség marad: szakítani azzal a romantikus és naiv tévhitel, hogy a Facebook családi fényképalbum, ahol csupán közeli és távoli ismerőseinkkel alkotunk közösséget. Éppen ezért minden megnyilvánulásukat annak tudatában tegyék, mintha tévében szerepelnének, vagy az újságíró magnójára beszélnének. Mert nemcsak a nagytestvér, de a sok kistestvér szeme is mindent lát.

Tudatos médiafogyasztást emlegettem egyfelől, s tudatos közlést, kommunikálást mondom másfelől.

Az Apple segítségével rabosítják az embereket?

A Nagy Testvér még mindig nem tud eleget rólunk, további adatokat gyűjt az internet és az okostelefonok segítségével.

Már régen sejthettük, de hivatalosan is kiderült, hogy a világ legnagyobb internetes cégei együttműködnek a világ vélhetően összes nemzetbiztonsági hivatalával. Ez bizonyos esetekben, például bűncselekmény megalapozott gyanúja, rendőrségi, bírósági vagy ügyészségi kérés esetén rendben is van. Más esetekben azonban már nem annyira. Aki tesz valamit az interneten, annak tisztában kell lennie azzal, hogy digitális nyomot hagy maga után. És az bármikor követhető.

Régen azt mondták, hogy a telefonnal nemcsak egy hasznos készülék került a lakásokba, hanem egyben a lehallgatás eszköze is. Mármost nemcsak a telefonos be-

szelgetések, hanem a lakásban zajló élet lehallgatásának eszköze is.

A mobiltelefonról is tudjuk, hogy összes SMS-ünk, minden hívásunk, minden beszélgetésünk, ismerőseink telefonszámai hozzáférhetők azok számára, akik valamilyen okból kíváncsiak rá. Sőt, ha az akkumulátort nem vesszük ki belőle, kikapcsolt állapotban is lehallgatható akár a mellette folytatott beszélgetés is.

Az újabb lépcsőfok az internet lett. Saját kapcsolatunkkal beengedjük a lakásunkba az egész világot. Mindent megtudhatnak rólunk, a kamerás számítógépek nemcsak hallhatnak, de láthatnak is bennünket.

Az okostelefon a legfrissebb eszköz, amely további lehetőségeket biztosít felderítésünkre. Telefonálási szokásaink, fényképeink, a bankszámlánk, ismerőseink vonzzák

a nemzetbiztonsági, kereskedelmi vagy simán rablási célú érdeklődést.

Erre további lapáttal tudnak rátenni.

Felállva tapsolt nemrég a digitális világ, amikor megjelent az iPhone 5S. Új technológiát is hozott magával, pontosabban először alkalmazza a mobiltelefonok világában. Az ujjlenyomat azonosításról van szó. Ezentúl nem kód-dal, hanem az ujjlenyomatukkal léphetnek be okostelefonjukba az Apple elkötelezett hívei.

És amit egyszer bevittünk az okostelefonunkba, azt már sok mindenki elérheti. Ha akarja. És miért ne akarnák... Nem csodálkoznék rajta, ha több tíz millió – amúgy véletlen és büntetlen előítéletű – ember kerülne rabosításra a tudta nélkül. Arról nem is beszélve, hogy egy ujjlenyomattal igen sokféle módon lehet visszaélni.

Csak remélni tudjuk, hogy az Apple (és a követő cégek) rendszere teljes körű biztonságot tud nyújtani ügyfelei egyik utolsó titká-

nak megvédésére. Állítólag az ujjlenyomat csak a készüléken kerül rögzítésre, központilag nem, de a digitális cégek már sok mindennel próbálták eloszlatni a korábbi aggályokat, később mégis kiderült, hogy a tamaskodóknak volt igazuk.

És van még lehetőség.

Az ujjlenyomatos technológia ma már nem túl bonyolult, egy kicsit jobb érzékelővel a sima ujjlenyomat mellett arról 3D-s felvétel is készülhet, tehát 3D-ben is kinyomathatóvá válik az egyedi, természetes azonosító.

Mérhető továbbá a pulzus, valamint az ujj ereinek térképe is elkészíthető. Már csak a pulzusból sok mindenre lehet következtetni, például a szív egészségi állapotára is. Lassan tehát testünk rejtélyei sem lesznek védhető magánjellegű információk. Persze van ebben jó is, mert gyógyászati célra is felhasználható, de mennyivel jobb lett volna, ha az atomenergia is megmarad a békés felhasználás köreiben... (az MNO alapján)

Isten és a földönkívüliek

Amikor a földönkívüliekről hallunk, akkor legtöbbször valamiféle újabb összeesküvésre gondolunk. Kevés hivatalos információ áll rendelkezésünkre, ami egyértelműen alátámasztaná létezésüket. Az igazságnak a szövevényes vázna azonban úgy tűnik, hogy egyre gyakrabban valahol felfeslik. Hivatalos, rangos személyek is egyre többször ejtenek el olyan megjegyzéseket, amelyek időről időre lázba hozzák az UFO-hívőket. Sokan úgy gondolják, hogy ha létezne élet a földön kívül, az egyértelműen megcáfolná Isten létezését, és az egyház bukását is jelentené. Valóban nem fér meg egymás mellett Isten, és a földön kívül létező életforma?

Alig fél éve Paul Hellyer, egykori kanadai védelmi miniszter kijelentette: léteznek földönkívüliek, sőt legalább ketten közülük az amerikai kormánynak dolgoznak. Elmondása szerint négy különféle fajba sorolhatók a földönkívüliek, és az emberiséggel kapcsolatos terveik is eltérnek. A konspirációs klisékkel teletűzdelt előadásában Hellyer gyakran elkalandozik a kérdéstől, ami nagyban gyengíti a bejelentés hitelességét.

Idén, a januári hírvákuumban meglepően nagy nyilvánosságot kaptak a nemzetközi médiában a földönkívüliekkel foglalkozó hírek. Az amerikai titkosszolgálati anyagok kiszivárogtatásával híressé vált Edward Snowden a témával kapcsolatban egy orosz tévécsatornán nyilatkozott. Snowden állítólag megcáfolatlan bizonyítékot adott át az oroszoknak az azal kapcsolatban, hogy léteznek idegenek, sőt az Egyesült Államokat is ők irányítják. Hamar kiderült azonban, hogy ez a hír is csak kaeca, és az egykori nemzetbiztonsági ügynöknek a kiszivárogtatott információhoz semmi köze.

A Biblia az emberről, és nem az ufókról szól

Az igazságot valószínűleg még jó ideig nem tudjuk meg, hiszen meggyőző információt mind ez ideig nem sikerült találni (vagy legalábbis hivatalosan nem hozták nyilvánosságra), ami egyértelműen alátámasztaná a földönkívüliek létezését. A Szentírás nem beszél a földönkívüliekről, igaz, nem is cáfolja létezésüket.

„A Biblia nem természettudományos könyv, hanem Isten tetteiről szól, éppen ezért nem lehet szembeállítani a tudománnyal. Az egyház tanítása szerint a teremtés csúcsa az ember, és nem az ufó. Ha létezne is élet a földön kívül, véleményem szerint az inkább Isten nagyságát és dicsőségét bizonyítaná. Amennyiben kiderülne, hogy máshol is van élet, az sem mondana ellent a teológiának. Hitvallásunk azt tanítja, hogy a megváltás az egész világegyetemre érvényes, tehát kozmikus jellegű, amiben helyet kap minden életforma az univerzumban. A legfontosabb a szeretet, és hogy az Evangélium fényében tudjunk élni, mert ennek a beteg világnak igazi keresztényekre, szentekre van szüksége

inkább, mint földönkívüliekre.” (Tyepák László, katolikus pap)

A Szentírásban számos olyan leírással találkozhatunk, amelyek akár a földönkívüliekkel való találkozás beszámolójaként is felfoghatók, ám ezekhez óvatosan kell közelítenünk. „A Biblia a földönkívüli lények létezésével kapcsolatosan csak az angyalokról tud, még akkor is, ha néha egyebet is belemagaráznak az emberek. Más földönkívüli lényekről az Írás alapján nem beszélhetünk, ám ez nem zárja ki a létezésüket. Az emberi képzelet nagyon sok tulajdonsággal ruházta fel a földönkívülieket, amelyek közül egy párat mindenképpen vissza kell utasítanunk. Azt tudjuk, hogy semmiképpen sem lehetnek istenek, még akkor sem, ha nálunk technikailag fejlettebbek lennének. A világegyetemnek csak egy Ura van. A választ az élet vagy a világegyetem nagy kérdéseire nem tőlük kell várni, hanem a Teremtő Istentől. Nem ők fogják elpusztítani ezt a földet, hiszen a vég is Isten kezében van. Sokak szerint a gonosz alkotta a földönkívüli lényeket, hogy eltávolítsa minket Istentől. A kísértő valóban mindent felhasználhat a mi megtévesztésünkre, de teremteni azért nem tud.” (Pap Ákos, református lelkipásztor)

Nemcsak a keresztyén egyházak, de más rangos vallási vezetők is foglalkoztak a kérdéssel. „A dalai láma szerint nincs messze az a pillanat, amikor találkozhatunk idegen civilizációkkal. A vallási vezető szerint ezek a lények nagyban hasonlítanak hozzánk. Unitárius lel-

szer segítségével bebizonyították: akár több millió bolygó is létezhet naprendszerünkben, amely lakható távolságra helyezkedik el a csillagától. Ezek szerint annak a valószínűsége, hogy máshol is lehet élet a földön kívül, nagymértékben megnövekedett. Azonban még ez a tény sem mond ellent a vallás tanításának. „Hihetünk Istenben és a földönkívüliekben. El lehet fogadni más világok és más életek létezését, akár olyanokét is, amelyek fejlettebbek a miénknél, anélkül, hogy megkérdőjeleznék a teremtésbe, a megtestesülésbe és a megváltásba vetett hitünket” – nyilatkozta még 2008-ban

José Gabriel Funés, a Szentszék csillagvizsgálójának igazgatója.

A világegyetem olyan mérhetetlenül nagy, hogy csak amit ismerünk belőle, az is megdöbbentő méreteket ölt. „A világegyetemben több száz milliárd galaxisról tudunk, és elképzelni sem tudjuk, mennyi lehet azoknak a száma, amelyeket nem ismerünk. Ez szinte felfoghatatlan emberi ésszel. Azt állítani, hogy csupán ezen a kicsiny, tűhegynyi bolygón van élet, olybá tünne, mintha azt mondanám: az egész földgolyón csupán itt, a csíkszeredai erdőben terem gomba. Az ember nem épít hatalmas várost azért, hogy csupán az egyik félreeső kis utcát lakja be. Könnyen elképzelhető, hogy Isten sem azért teremtette a végtelen univerzumot, hogy étellel csupán egy kis bolygót telepítsen be. Valószínűnek tartom, más bolygón is létezik élet, és amennyiben

létezik, azt is feltételeznünk kell, hogy intelligens életformáról van szó. Annak a valószínűsége, hogy egy bolygón véletlenszerűen jön létre az élet, körülbelül annyi az esélye, mintha egy szélvihar végigsöpörne egy roncsstelepen, és a végén összeáll az alkatrészekből egy repülőgép. Ha tehát létezik máshol életforma, azt kell feltételeznünk, hogy azt is Isten teremtette.” (Csapai Árpád Szilárd: katolikus egyetemi lelkész, Sapientia, Csíkszereda)

Bármennyire fejlettek is legyenek a földönkívüliek, azért ők is csak halandók, tehát létezésük nem kérdőjelezheti meg Isten létét. Ameddig nem történik meg a sokak által annyira várt találkozás, maradunk a találgatások szintjén. Egy biztos, a keresztyén embernek Istenben kell hinnie, nem a földönkívüliekben. Mindent, ami az üdvösségünkhöz szükséges, azt megtudjuk a Bibliából. Ha mégis kiderülne, hogy nem vagyunk egyedül a világegyetemben, az a hitünket akkor sem kérdőjeleznék meg, sőt inkább Isten teremtő zsenialitását bizonyítaná.

Hover Zsolt

A földönkívülieket legtöbbször így képzelik el

UFO az erdő felett. Jellemző ábrázolása a repülő csészealjagnak.

készként csak azt tudom mondani, hogy a minket körülölelő transzcendens világ lényének létezésében, elsősorban Isten és angyalainak létezésében hiszek, akikről a Szentírás tudósít. Addig is, amíg a szóban forgó találkozás meg nem valósul, csupán a humor szintjén tudom értelmezni a földönkívüliekkel kapcsolatos megnyilvánulásokat.” (Andrási Benedek, unitárius lelkipásztor)

Az egyház mindenestre korántsem határolódik el olyan mértékben a tudományos felfedezésektől, mint mondjuk a középkorban. Új-zélandi és japán csillagászok egy új mód-

• **Könyvbemutató.** A Sepsi és a Görgényi Egyházmegye vizitációs jegyzőkönyveit feldolgozó kutatásokat tartalmazó könyveket mutattak be március 3-án az Erdélyi Múzeum-Egyesület dísztermében. Tóth Levente és Ősz Sándor Előd könyveit **Buzogány Dezső** teológiai tanár és **Sipos Gábor** egyházkerületi levéltáros méltatták.

• **Templom helyett kollégium.** Elkezdődött a Farkas utcai templom teljes felújítása. A következő másfél évben, azaz 2015. augusztusáig, a templom nem látogatható, és a külső látványt is zavarni fogják a munkálatokhoz szükséges állványok. Az uniós pénzekből felújuló belvárosi templom helyett az istentiszteket a szomszédságban lévő Református Kollégium dísztermében tartják.

Református jótékonyági bál Köhalméért

Több mint három és fél millió forint gyűlt össze a február végén Debrecenben megrendezett VII. Református Jótékonyági Bálon, amelyen több mint háromszázan vettek részt. A bál teljes bevételével a Tiszántúli Egyházkerület idén a Köhalmi Szórványdiakotthon támogatja.

Az eseményen a támogatott intézmény vezetője, Szegedi László brassói esperes és Kató Béla püspök, valamint a tavalyi támogatott intézmény képviselőjében Zán-Fábián Sándor kárpátaljai püspök mellett részt vett Mága Zoltán hegedűművész is, aki kétfélmillió forint értékű cipőadományt ajánlott fel a Kárpát-medencében, a határokon túl élő hátrányos helyzetű gyermekeknek, így a szórványdiakotthon lakóinak is.

Az otthon célja a román nyelvet nem ismerő székelyföldi gyermekek és az anyanyelvüket

• **Tornaóra a keresztségről.** Marosvásárhelyen hitméllyítő keresztyén ifjúsági konferenciát szerveztek, amelynek fő témája a keresztség volt. A Maros megye több településéről érkezett fiatalok előadásokat hallgattak, énekeltek, és érdekes tevékenységeken vettek részt. Az eseményen **Pásztori Kupán István** teológiai professzor tartott lelki-szellemi tornaórát a keresztségről. Pásztori szerint a gyermek- és a felnőttkeresztségre egyaránt szükség van. A felnőttkeresztségre abban az esetben, ha valakit még nem kereszteltek meg. Keresztyén házaspárok gyermekét is részesíteni kell ebben az ígéletben. Itt viszont nem állhat meg a folyamat, a gyereket taníttatni kell, hogy majd a konfirmációban megerősíthesse a keresztség által kapott elhívását, s így a gyülekezet teljes jogú tagjává válhasson.

nehezen beszélő dél-erdélyi magyar gyermekek beiskoláztatása, és családi közösség megteremtése a család nélkül nevelkedőknek. A bentlakásban jelenleg 46 gyermek él, és mintegy 110 diák ingázik az iskola és a lakóhely között. A gyermekek többsége Dél-Erdélyből és Székelyföldről érkezik az otthonba, amely állami támogatást nem kap. Pályázati pénzekből, támogatásokból, adományokból tartja fenn magát. Nagy álmom, hogy bővülhessen a kollégium néhány szobával, hogy kialakíthassanak nagyobb könyvtárat, orvosi rendelőt, és hogy a diakotthon meglévő épületeit felújítsák. E célok eléréséhez nyújt segítséget a VII. Református Jótékonyági Bál bevétele.

A Tiszántúli Egyházkerület a befolyt összeggel minden évben határon túli intézményeket támogat. Tavaly több mint háromszáz résztvevő és adományozó három és fél millió forinttal segítette a kárpátaljai fogyatékkal élő gyerekeket.

lekezeti ház mellett). Érdeklődni és jelentkezni Bocz Ritánál:

boczrita@freemail.hu, 0721-367921.

Június 14. – Olasztelek – 10 órától, helyszín: Olaszteleki Gyülekezeti Ház. Érdeklődni és jelentkezni Tüzes-Bölöni Csillánál:

0746-044 148.

A csoportvezetőktől idén is 20 lejes hozzájárulást kérünk a bemutatósomagra, valamint gyermekként 1 lejt, melyet hozzatok el a bemutató napra. Köszönjük mindazoknak, akik visszajelezték a tavalyi munkáról a www.bibliahet.eu honlapon. Azon csoportvezetők, akik még nem küldték el a beszámolóikat, kérjük, még a bemutató nap előtt regisztráljanak és töltsék fel képeiket a honlapra. Technikai segítséget Jakab Csabától kérhettek a csabijakab@gmail.com drótposta címen. A jelentkezési ívet idén a bemutatónapok előtt feltöltjük a honlapra, aki szeretné, otthon már előzetesen is kitöltheti. Kérünk, gondolkozzatok azon, hogy mikor tervezitek megtartani a Vakációs Bibliahet csoportokkal. Adótok 2%-ával támogatjátok közös munkánkat! Az ehhez szükséges 230-as formanyomtatványt letölthetitek honlapunkról.

Demeter Irén, a KOEN Alapítvány elnöke

Az EP kiáll a nemzeti kisebbségek védelme mellett

A nemzeti kisebbségek védelmét szolgáló jelentést hagyott jóvá az Európai Parlament. **Sógor Csaba** képviselő szerint a jelentés mérföldkőnek számít az Európai Unió történetében, mert arra kéri az Európai Bizottságot, hogy szakpolitikai normát dolgozzon ki a nemzeti kisebbségek védelmében, továbbá felkéri a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a tényleges egyenlőség előmozdítására.

Az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban című jelentés – amely Louis Michel belga képviselő nevéhez kapcsolódik – elismeri, hogy a mindennapi életben az Európában élő nemzeti kisebbségi közösségek tagjai akadályokba ütköznek, ez pedig azt eredményezi, hogy saját tagállamuk nemzeti hatóságai másodrendű állampolgárokként kezelik őket.

– A jelentés végre kimondja azt, amit eddigi európai parlamenti munkám alatt mindvégig szorgalmaztam: a hagyományos nemzeti kisebbségek, a regionális nyelvi csoportok és az autonóm régiók vonatkozásában átfogó uniós szintű védelmi rendszerre van szükség – fogalmazott Sógor Csaba. A politikus hangsúlyozta, a romániai magyar közösség pontosan tudja mindazt, amit most ez a jelentés is elismer, hogy a nemzeti kisebbségek védelmét csak konkrét jogi, nyelvi, kulturális és szociális intézkedések révén lehet biztosítani. Sógor Csaba elmondta: az őshonos, hagyományos nemzeti és nyelvi kisebbségi közösségek lélekszáma meghaladja az Unió összlakosságának 10%-át. Amennyiben a bizottság kidolgoz egy szakpolitikai normát, elkerülhetővé válik, hogy ne csupán a tagjelölt országokon, hanem a tagállamokon is számon kérjék a nemzeti kisebbségek védelmének biztosítását – mutatott rá Sógor Csaba. Az EP-képviselő szerint ennek a jelentésnek az elfogadásával az Európai Parlament nem tesz mást, mint ami a szerződésben meghatározott feladata: megjeleníti az európai polgárok érdekeit, és fontos jelzést küld azok számára, akik eddig úgy érezték: Európa nem képes választ adni problémáikra.

ISSN–1223–8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 40079 Kolozsvár

Király utca (str. I. C. Brătianu) 51. sz.

Telefon: 0731 019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református

Egyházkerület

Misztótfalusi Kis Miklós

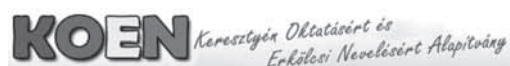
Sajtóközpontjának nyomdájában.

Felelős vezető: Dávid Zoltán

Olvasószerkesztő: Sztranyiczki Mihály

Műszaki szerkesztő: Bálint Lajos

Tördelés: Czirmay Ágnes

Istennek hála, holland testvéreinknek és lelkes délvidéki önkénteseinknek, idén is összeállítottuk a Vakációs Bibliahet programkönyvet két CD melléklettel és tartalmas munkacsomaggal. Örömmel újságoljuk, a húszéves KOEN legnépszerűbb dalait tartalmazó audió-CD-t jelentettünk meg. A bemutató napokon már ez is megvásárolható lesz. Az idei Vakációs Bibliahet bemutató napjait a következőképpen tartjuk:

Április 15. – Marosvásárhely – 10 órától, helyszín: Bod Péter Diakóniai Központ. Érdeklődni és jelentkezni: Bartha Csabánál: barthac2006@yahoo.com, tel: 0743-636545.

Április 25. – Kolozsvár – 16 órától, helyszín: Református Kollégium díszterme. Érdeklődni és jelentkezni: Szöllösi Etelkánál: szollosi_eta@yahoo.com, tel: 0742-055 719.

Május 17. – Székelyudvarhely – 10 órától, helyszín: Baczkamadarasi Kis Gergely Református Kollégium étkezdéje, Márton Áron tér, 2. sz. Érdeklődni és jelentkezni: Fülöp Ilonánál: fulopi@yahoo.com, 0748-964 908.

Május 24. – Sepsiszentgyörgy – 10 órától, helyszín: Írisz Ház (a Gyöngyvirág utcai Gyü-